

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7582

гр. София, 09.10.2019 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в закрито заседание на 09.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **6981** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ по реда на чл.203 – 207 АПК.

Производство е образувано по искова молба Г. И. П.-С. срещу Българска народна банка с искане за присъждане на сумата от 4898.65 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди за периода от 30.06.2014 г. до 04.12.2014 г., през който не е имала достъп до средствата си, депозирани в [фирма] (КТБ), поставена за същия период под специален надзор на Българската народна банка (БНБ), ведно със законната лихва от датата на преустановяване на нарушението на 04.12.2014 г. до окончателното ѝ изплащане.

Ищцата излага следната фактическа обстановка: Имала сключен договор с КТБ при условията на преференциален безсрочен депозит с олихвяване веднъж годишно – на 31 декември и конкретен размер на лихвата, посочен в договора, като банковата сметка следвало да бъде защитена от Фонда за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ). С Решение № 73 от 20.06.2014 г. на Управителния съвет на БНБ КТБ е поставена под специален надзор за срок от 3 месеца, назначени са квестори и е спряно изпълнението на всички задължения на банката. С Решение № 82 от 30.06.2014 г. на УС на БНБ лихвените проценти по депозити в КТБ били намалени до пазарните размери. С Решение № 114/16.09.2014 г. на УС на БНБ срокът на специалния надзор бил продължен до 20.11.2014 г.

На 20.10.2014 г. квесторите на КТБ внесли в БНБ доклад на одитори със заключение за необходимост от обезценка на активи на стойност 4 222 милиона лева, приет с Решение № 133/21.10.2014 г. на УС на БНБ. На 04.11.2014 г., в изпълнение на Решение № 133/21.10.2014 г., УС на БНБ установил отрицателна стойност на собствения капитал на КТБ в размер на минус 3 745 313 хиляди лв., в резултат на което банката не отговаряла на капиталовите изисквания съгласно Регламент № 575/2013 г. С Решение № 138/06.11.2014 г. на БНБ е отнет лицензът на КТБ.

С Решение № 61/18.11.2014 г. на УС на Фонда за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ) са определени девет обслужващи банки за изплащане на гарантираните влогове, като изплащането следвало да започне на 04.12.2014 г.

Началната дата на неплатежоспособността на КТБ е обявена с Решение № 664/22.04.2015 г. на СГС, по търг.дело № 7549/2014 г. на 06.11.2014 г. Тази начална дата е променена на 20.06.2014 г. с Решение № 1443/03.07.2015 г. по т.д. № 2216/2015 г. на Софийски апелативен съд, отменящо решението на СГС в посочената част.

Въз основа на посочените факти се претендира нарушение на Директива 94/19/ЕО, изменена с Директива 2009/14/ЕО, транспонирани в българското законодателство чрез Закона за гарантиране на влоговете в банките (ЗГВБ, отм.) и Закона за кредитните институции (ЗКИ) – неспазване на срока по чл.1, т.3, подточка i от Директива 94/19 от 5 работни дни от установяване на неплатежоспособност на банката, за отнемане на лиценза ѝ и на срока по чл.10, пар.1 от същата Директива от 20 работни дни от датата на установяването по чл.1, т.3, подточка i от Директива 94/19 за изплащане на доказаните гарантирани депозити по неналични депозити. Позовава се на тълкуване на посочените текстове на Директивата от Съда на Европейския съюз (СЕС) в решение по дело C-571/16.

Въз основа на изложеното се извеждат три изисквания за действие на схемата за гарантиране на депозитите по Директива 94/19/ЕО: 1.Компетентен орган да установи, че депозит, който е дължим и платим, не е бил изплатен от кредитна институция; 2.В рамките на 5 работни дни след това заключение компетентен национален орган да определи дали съответната кредитна институция изглежда неспособна по причини на нейното финансово състояние, да изплати депозита и 3.Схемата за гарантиране на депозити да е в състояние да изплати надлежно доказаните вземания на вложителите в рамките на 20 работни дни, след като компетентният национален орган е взел своето решение.

Поддържа се, че първите две условия са били налице на 20.06.2014 г., като актът по чл.1, т.3, подточка i от Директива 94/19 е актът на БНБ, с който се отнема лиценза на кредитната институция. Претендира директен ефект на визираната общностна норма – пряк източник на права и задължения за БНБ да установи неналичността на депозитите с изричен акт, различен от акта, с който се отнема лиценза поради неплатежоспособност. Посочва, че за исковия период БНБ, в нарушение на задължението си по чл.1, т.3, подточка i от Директива 94/19 не е издала акт за стартиране на компенсационен механизъм по чл.10 от Директивата, с което е нарушен и чл.1 от Протокол 1 от ЕКПЧ, въпреки, че е приела изрично решение за отнемане на лиценза на банката при извършена преценка за нейната неплатежоспособност.

Направен е извод, че с бездействието си БНБ, в качеството ѝ на административен орган, оправомощен да осъществява надзор над кредитните институции в България, е нарушила общностното/съюзното право, като не е извършила адекватна намеса по отношение на интересите на вложителите в КТБ да имат осигурена възможност в рамките на установения от общностното право 5-дневен срок да ползват и управляват средствата си в поставената под специален надзор банка. В нарушение на тези изисквания, депозитите останали неналични през целия период, пред който КТБ била поставена под специален надзор (от 30.06.2014 г.), като изплащането им е започнало едва на 04.12.2014 г. За визирания период претендира, че е претърпял имуществени вреди, изразяващи се в невъзможност за достъп и управление на

средствата си, в причинно-следствена връзка с бездействието на БНБ да издаде акт по чл.1, т.3, подточка i от Директива 94/19 и да стартира компенсаторен механизъм по чл.10 от Директива 94/19, квалифицирано и като нарушение на чл.1 от Протокол 1 към ЕКПЧ.

Размерът на вредата е определен като разликата между законната лихва за посочения период върху размера на главницата по сключен договор за откриване на банкова сметка при условията на преференциален безсрочен депозит и изплатената за същия период договорна лихва от 2.59 % по служебно открита по реда на ЗГВБ (отм.) сметка.

Ответникът Българска народна банка е депозирал писмен отговор на исковата молба от 02.08.2019 г., в който се оспорва допустимостта и основателността на иска.

Административен съд София град, като съобрази доводите и исканията на страните, намира следното:

В исковата молба ищцата се позовава на Решение на СЕС от 04.10.2018 г. по дело С-571/16 Кантарев, като изложените в нея факти изцяло следват фактологията на спора в главното производство пред СЕС, т.е. на спора пред Административен съд Варна, в който претенцията на г-н Кантарев също е от късното изплащане на депозита под формата на имуществени вреди в размер на законната лихва за забава.

На избирателно цитиране на мотивите на същото решение на СЕС се позовава и ответникът БНБ.

На настоящата съдебна инстанция е служебно известно наличието на висящо пред СЕС производство по дело С-501/2018 г., образувано по преюдициално запитване на Административен съд София град, отправено по адм.д. № 2760/2016 г. по описа на АССГ. Претенцията на ищеца по раздел I-ви на исковата молба по адм.д. № 2760/2016 г. изцяло съвпада по обстоятелствената си част и петитума с претенцията в настоящето производство. Адм.д. № 2760/2016 г. на АССГ е образувано по искова молба Роза А. С. срещу Българска народна банка с искане за присъждане на обезщетение за имуществени вреди поради бездействието на БНБ да установи „неналичен депозит“ по смисъла на чл.1, т.3, буква i и чл.10, пар.1 от Директива 94/19. Изложеното е основание по чл.229, ал.1, т.4 ГПК за спиране на настоящето производство до произнасяне от страна на СЕС по дело С-501/2018 г.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК производството по адм.д. № 6981/2019 г. по описа на АССГ, I отделение, 69-ти състав, до произнасяне от страна на СЕС по дело С-501/2018 г.

ДА СЕ ВРЪЧИ копие от отговора на исковата молба и приложенията към нея на ищеца.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с частна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ:

